

Λέγει

ο Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ: «Το να είναι κάποιος χριστιανός σημαίνει να πιστεύει στη νίκη επάνω στον κόσμο και τίποτα λιγότερο». Τι σημαίνει όμως αυτό; Και το λέγω αυτό διότι πολλές φορές παρεξηγούμε αυτήν την νίκη πάνω στον κόσμο.

Οι μέρες που περνούμε αδελφοί μου χαρακτηρίζονται δύσκολες. Τα ΜΜΕ τροφοδοτούν το μυαλό με πληροφορίες και προβλέψεις, που κάνουν την καρδιά να αγωνιά για το αύριο. Οι άνθρωποι ζουν και αναπνέουν με την αγωνία να διαποτίζει την καθημερινότητά τους. Κυριαρχεί μία αβεβαιότητα, μία σύγχυση, μία ταραχή.

Πως λοιπόν εμείς οι χριστιανοί θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε αυτήν την πραγματικότητα;

Λένε κάποιοι, με ελαφρά την καρδιά, «δεν θα επιτρέψει ο Θεός να πάθουμε κακό». Αυτή όμως η διαπίστωση ενθαρρύνει τη ψευδαίσθηση και τη ψεύτικη πίστη. Τι πάει να πει «δεν θα επιτρέψει ο Θεός να πάθουμε κακό»; Ή άλλοι υποστηρίζουν, εμείς οι χριστιανοί είμαστε πλέον ο εκλεκτός λαός του Θεού και ο Θεός δεν θα μας αφήσει. Και φυσικά αδελφοί μου ο Θεός δεν θα μας αφήσει όμως όχι όπως το εννοούν οι περισσότεροι χριστιανοί. Τα φαινομενικά κακά που μας έχουν βρει δεν σηματοδοτούν και την εγκατάλειψη του Θεού, αντιθέτως θα έλεγα...

Υποστηρίζουμε ότι ο Χριστός θα νικήσει το κακό, θα συντρίψει τους εχθρούς του, θα μας βοηθήσει, θα μας συμπαρασταθεί. Μα καλά, σε ποιον Χριστό πιστεύουμε τελικά, σε αυτόν που θα έρθει; Ή σε αυτόν που ήρθε; Ο Χριστός αδελφοί μου ήρθε. Ο Χριστός δεν θα νικήσει το κακό, αλλά το νίκησε, ο Χριστός δεν θα μας σώσει αλλά μας έσωσε από την τυραννία του διαβόλου και όμως εμείς επιμένουμε να πιστεύουμε σε έναν μελλοντικό Χριστό, τον οποίο δυστυχώς του προσδίδουμε και κοσμικές ιδιότητες, του προσδίδουμε ιδιότητες και πράξεις κοσμικής δικαίωσης, ή εκδικητικές ενέργειες μέσα σε ένα δήθεν χριστιανικό πνεύμα.

Όταν λέμε ότι «πιστεύουμε στο Θεό» είναι σαν να λέμε «ζω όπως το Θεό. Ζω τη ζωή Του». Η ομολογία αυτή είναι βαριά! Για να είναι αληθινή θα πρέπει να βιώνεται ή τουλάχιστον να θέλουμε να τη βιώσουμε και να προσπαθούμε γι' αυτό.

Ζώντας την χριστιανική ζωή θα πρέπει να προσπαθήσουμε να μην πέσουμε στην παγίδα του διαβόλου που μας λέγει ότι όλα θα πάνε καλά, ότι εάν πιστεύεις στον Θεό όλα θα σου πάνε καλά, και δουλειά θα έχεις, και την υγείά σου θα έχεις και παιδιά θα κάνεις και θα πετύχουν στην ζωή τους και γενικά εάν προσπαθείς να ζεις εν Χριστώ, ο Θεός θα σε ευλογεί. Αυτοί οι λογισμοί είναι δαιμονικοί. Διότι βλέπετε άνθρωποι που πιστεύουν τα παραπάνω, και ξαφνικά τους έρχεται μία αρρώστια, ή κάποια άλλη δοκιμασία αμέσως αρχίζουν και λένε όλα αυτά τα γιατί και να τα βάζουν με τον Θεό. Γιατί Θεέ μου σε εμένα, εγώ που πήγαινα κάθε Κυριακή στην εκκλησία; Γιατί Θεέ μου σε εμένα, εγώ που νήστευα, που προσευχόμουν, που σε ομολογούσα μπροστά στους ανθρώπους; Και τελικά απογοητεύονται και πέφτουν στην απελπισία, βλασφημούν και τον Θεό που δήθεν πίστευαν.

Και έρχεται ο Θεός και σου απαντά σε όλα αυτά τα «γιατί»: Ναι σε εσένα αδελφέ. Γιατί όχι; Τι περίμενες; Να δικαιωθείς κατά κόσμον; Περίμενες να πετύχεις κατά κόσμον; Περίμενες να σου πάνε όλα καλά κατά κόσμον; Περίμενες να ζεις μέσα

στην άνεση του πλούτου, την υγεία του σώματος, την κοινωνική καταξίωση, την επαγγελματική επιτυχία; Εάν περίμενες από εμένα όλα αυτά, κακώς τα περίμενες. Εγώ άλλα πράγματα σου είπα,

«Ὅς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος».

Οι πειρασμοί αδελφοί μου είναι αδιάσπαστο κομμάτι της εν Χριστώ ζωής. Λέγει ο άγιος Νεκτάριος: Οί πειρασμοί παραχωροῦνται γιὰ νὰ φανερωθοῦν τὰ κρυμμένα πάθη, νὰ καταπολεμηθοῦν κι ἔτσι νὰ θεραπευθεῖ ἡ ψυχή.

Και ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος σημειώνει: Χωρίς προβλήματα, χωρίς συμφορές, χωρίς αρρώστιες, χωρίς λύπες, τι θα έκανε ο άνθρωπος; Θα το έριχνε στην τρυφή και τη μέθη, θα κυλιόταν στο βούρκο σαν γουρούνι, θα ξεχνούσε ολότελα το Θεό και τις άγιες εντολές Του. Τώρα, όμως, οι αγωνίες και οι φόβοι, οι θλίψεις και οι δοκιμασίες τον κρατούν σε κάποιαν εγρήγορση, του γίνεται σχολείο φιλοσοφίας, γυμναστήριο της ψυχής. Οι θλίψεις και οι δοκιμασίες δεν είναι αιτίες λύπης, αλλά καυχήσεως και χαράς...

Η πίστη μας στον Χριστό αδελφοί μου πρέπει να αποδεικνύεται με την εμπιστοσύνη μας στην Θεία Του Πρόνοια.

Μην ξεχνούμε ότι και ο Χριστός μας «έχασε». Θανατώθηκε. Πέθανε πάνω στο ατιμωτικό ξύλο ενός σταυρού. Ο Χριστός έχασε εκουσίως κατά κόσμον και ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο κέρδισε. Έχασε φαινομενικά και κέρδισε ουσιαστικά. Πόνεσε αλλά μας ανακαίνισε. Πέθανε αλλά και Αναστήθηκε.

Εάν λοιπόν ο Χριστός μας δεν είπε όχι στον πειρασμό, στον πόνο, στον θάνατο...θα πούμε εμείς; Η Εκκλησία αδελφοί μου ζει όχι απλά με την ελπίδα αλλά με την βεβαιότητα της Αναστάσεως, ο χριστιανός πρέπει να ζει με την βεβαιότητα της Αγάπης του Θεού Πατρός που «πάντας ανθρώπους θέλει σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθεῖν».

Πλήθος οι ανάγκες, πού μας περιζώνουν στην πορεία της ζωής. Πλήθος τα προβλήματα, αλλά μεγαλύτερα και αλλά μικρότερα, πού ορθώνονται απειλητικά ενώπιον μας κάθε στιγμή.

Ο Θεός όμως λέγει: Δεν πρόκειται να σε αφήσω μόνο και απροστάτευτο. «Μετά σου ειμί εν θλίψει». «Ἐπικαλέσαι με εν ώρα θλίψεως και ἐξελεύμαι σε και δοξάσεις με». Μην απογοητεύεσαι μπροστά στα προβλήματα της ζωής. Ζήτησε την δική μου βοήθεια, λέγει ο Θεός, και εγώ θα σε βγάλω από τη δυσκολία όταν είσαι έτοιμος. «Εν τω κοσμῷ θλίψιν ἔξετε» είπε ο ενανθρωπήσας Λυτρωτής μας και προσέθεσε: «αλλά θαρσεῖτε ἐγώ νενίκησα τον κόσμον». Μην απογοητεύεσθε μην

καταβάλλεσθε από την στενοχώρια, μην χάνετε το θάρρος σας. Εγώ είμαι μαζί σας. Εγώ δεν θα νικήσω το κακό αλλά το νίκησα ήδη.

Όμως μην μου ζητάτε εύκολη ζωή, μην μου ζητάτε καλοπέραση, μην μου ζητάτε ζωή χωρίς πειρασμούς διότι εάν «μη πειρασμός ουδέ στέφανος».

Έλεγε ο Όσιος Παΐσιος ο Αγιορείτης: Συνετός και μυαλωμένος άνθρωπος είναι εκείνος που αντελήφθη καλώς ότι υπάρχει τέρμα της παρούσης ζωής και σπεύδει και αυτός να θέσει τέρμα εις τα σφάλματα και ελαττώματά του ζώντας με ταπείνωση και μετάνοια, αντιμετωπίζοντας κάθε πειρασμό και δοκιμασία σαν ευκαιρία πνευματικής προκοπής».

Τα συναξάρια των αγίων μας είναι γεμάτα πειρασμούς, δοκιμασίες. Όλοι οι άγιοι χάσανε κατά κόσμον και κέρδισαν κατά Θεόν.

Σ' Αυτόν τον Χριστό να πιστεύουμε αδελφοί μου, στον Αληθινό Θεό που δεν μένει στις μικρότητες αυτής της ζωής αλλά μας ζητά να Τον ακολουθήσουμε με εμπιστοσύνη δια των δοκιμασιών στην Χώρα των Ζώντων, στην Ουράνια Βασιλεία Του.

αρχιμ.Πάυλος Παπαδόπουλος

Πηγή: imverias.blogspot.gr